

KABINET VAN DE GOUVERNEUR VAN ARUBA

Discurso di Pasco 2018
Gobernador di Aruba S.E. Alfonso Boekhoudt.

Nederlandse vertaling ingesloten

Embargo tot
maandag 24 december 20.00 uur.

E aña aki tabata tin momentonan di hopi alegria pa mi, mi casa, y nos yiunan. Cu esaki mi ta referi na por ehempel cu nos a muda un par di siman atras bek pa nos propio cas. E hogar caminda cu stimashon a crea hopi memorianan bunita cu nos famianan, amigonan y bisñanan, pero tambe unda nos a tribi di soña y traha pa e cosnan bon cu falta. Pesey e ta extra special pa nos, cu e aña aki nos por celebra Pasco den nos mes cas. Nos hogar, ta representa e lugar unda nos ta sinti nos mes sigur, alegre, respeta y stima. Esey Aruba ta pa nos tur!

Pasco ta e momento di aña, cu ta trece den nos memoria hopi recuerdonan bunita; cu nos a comparti cu famianan, amigonan cu ta rondona nos. Pero tambe cu esnan cu no tey mas. E ta un motibo di regociho pa wak nan cu wowo di respet, stimashon, y empatia. E mensahe di Hesus cu a bin na mundo pa nos salbashon, ta un mensahe di transformacion di nos como hende, pa yega na e virtudnan mas bunita, cu lo ta di bendishon pa esnan rond di nos. E mester yuda nos kita e enfoke den bida di ta riba nos propio interes so, y cambia como hende di paden, pa enfoca riba interesnan di otronan y di e comunidad cu nos ta biba aden. Sin cu nos ta wak color politico, procedencia, conviccion, genero of escogencia di bida.

Hunto nos por wak atras na diferente momentonan bunita pa nos isla en general tambe. Berdad cu den exterior nombenan manera Xander Bogaerts y Sarah Quita a sigui laga Aruba briya den deporte. Pero e baiha aki, esun cu a sobresali den forma special na Aruba mes, ta e hazaña di nos 5 heroënan nacional cu a landa di Venezuela pa Aruba. Mi ta referi na Davy, Stephan, Romar, Deaxo y e unico dama Gwendoline. Semper nan ta bisa, cu esun cu persevera, lo triunfa. E hazaña bunita y emotivo di e 5 atletanan tin un rais hopi profundo di inspiracion, cu ta hiba nos te na e legendario señor Roly Bisslik. E soño cu a motiv'e (pa landa di Venezuela pa Aruba 30 aña pasa), no tabata pa haya fama of reconocimiento, sino pa yega na realiza un piscina unda landadonan di Aruba por entrena. Netamente e piscina unda e cinco atletanan aki tambe a practica e deporte di natacion, como hoben y hasta como mucha.

E pensamiento a nace pa bolbe ripiti e hazaña y pa haci'e pa un bon causa; esta pa yuda Koningin Wilhelmina Fonds. 5 hoben a dicidi pa uni, sacrificando nan bida personal y profesional y dedica completamente pa cumpli cu e hazaña y a logra uni un pais pa apoya y sostene e bon causa. Pa hopi hende, specialmente pa nos muchanan, hobennan y p'e famianan cu ta confronta cu e malesa di cancer, esaki tabata un prestacion heroïco. Algo cu ta inspira speranza. Pasobra con cu bay bin, den bida nos tin mester di otro pa encurasha nos pa soporta, supera, y finalmente supera dificultadnan cu ta presenta riba nos caminda.

Pero e aña aki lamentablemente nos a conoce momentonan di tristeza tambe. Y nos no mester cera nos wowo pa nan. Pasobra con nos ta wak loke ta pasa rond di nos, ta determina kico nos ta haci. Ta tristo pa wak cu e falta di respet y proteccion di nos prohimo, a guia na dos victima fatal di violencia domestico. Ta dificil imagina con nan so, e damanan mester tabata den nan ultimo momentonan, literalmente bringando pa nan bida.

Recientemente mi a bishita un actividad di e fundacion pa hende muhe den dificultad. E team di e fundacion aki ta haci hopi esfuerzo pa esnan cu ta acudi na nan pa ayudo ... Pa redescubri tur e cosnan bunita y balioso cu ta biba den nan, sin keda fiha ariba loke violencia domestico a kita for di nan. E topico a yega nos mesa. Nos ta papia di dje, pero ta rekeri mas cu esey. Djis pensa por ehempel con nos por dedica tempo na e topico aki den enseñanza, pa asina di trempa siña nos muchanan cu ki wowo pa wak esaki. Cu e no ta OK si nan ta wordo confronta cu intimidacion of violencia domestico, pasobra e efecto negativo riba nan ta grandi.

Tambe, e mesun tendencia di kier wak sernan humano sin muestra respet y amor pa prohimo, a influencia con nos ta wak e fenomeno di refugiadonan ariba nos isla. Esey a pone cu migrante no documenta a wordo manipula, y despues humiya publicamente. Ela pone tambe cu otronan a wordo filma y muestra con nan ta wordo persigui y interoga abiertamente na un manera no etico. Ta comprendibel cu nos por sinti nos mes asusta pa e fluho incontrola di refugiadonan. Pero nos

mester mantene nos bista si riba e hende; e ser humano. Ta un virtud bunita y necesario pa muestra sentido di empatia; esta e capacidad of disponibilidad pa pone nos mes den e otro persona su zapato. E no ta trata di no combati ilegalidad, sino di trata e ser humano cu respet y dignidad na momento cu ta percura cu nos tur ta mantene nos mes na ley.

Pesey awor nos por puntra nos mes, kico lo ta un comunidad sin consenshi? Cu tur hende pa nan cuenta. Of, kico lo ta un Pasco sin e nacemento di Hesus?

E lo ta un celebracion rond di un mata, sin e ehempel di Esun Kende a duna Su bida pa otronan. Nos no por funciona of desaroya como comunidad, si no tin lugar of empuhe pa pone individualismo un banda, pa fiha ariba loke esnan mas vulnerabel tin mester. Ta e mensahe aki di sacrificio y speranza, a incentiva un actividad bunita manera "Crossing for Hope". Ta esey a pone cu nos por a habri un centro di cuidu paliativo, den forma di e hospice "Atardi". Ta esey a duna animo na un organizacion manera Kiwanis Aruba of Rotary pa traha pa nos muchanan den nos comunidad. Y asina tin mas!

Un Pasco sin e nacemento di Hesus, lo ta un fiesta sin mensahe di paz pa esnan entre nos, cu ta desespera pa nan situashon humano. Sin paz, nos ta propaga polarisacion, partidismo, of dominio di esun mas fuerte. Pero paz ta hiba nos, na e lugar - cu aunke ta keda existi diferencia - tog nos no ta resorta na odio, rencor of falta di stimashon. Al contrario, nos lo siña y demostra aceptacion, servitud, convivencia, y respet pa esnan diferente.

Pasco ta recorda nos, cu cos no mester keda manera cu e ta. Kier men nos mester sigui cu e esfuersonan pa inclusion di esnan cu limitacion y esnan special den nos comunidad. Nos mester mantene e trampolin den funcion, pa nan por haya trabou. Nos mester sigui uni man pa cria nos muchanan. Nos mester percura pa TUR hende, sin exclui ningun, por biba den un ambiente feliz ariba nos isla, sintiendo nan mes acepta. Nos mester keda construi puente entre esnan cu deficiencia di oido y esnan cu por tende bon. Nos mester sigui duna un man na e adicto, mientras nos ta bisa un fuerte "NO" na droga, na adiccion na alcohol y na violencia domestico.

Ta e momento oportuno tambe pa mi bisa danki: danki na tur cu ta aporta na nos pais. Tambe esnan cu ta haci trabou cu no ta wordo mira pa tur hende. Mi ta referi na e pilarnan scondi di nos sociedad. Tambe danki na tur esnan cu ta hasi trabou sin cu nan ta wordo paga pe: manera voluntarionan, pero tambe esnan cu ta keda cas pa wak pa nan yiu. Of e yiunan cu a crece y ta dicidi di cuida nan grandinan na cas. Boso aporte ta inpagabel.

Permiti mi termina, deseando e pueblo di Aruba, un Bon Pasco y un Aña Nobo Bendishona.

Dit jaar kende veel vreugdevolle momenten voor mij, mijn vrouw en onze kinderen. Hierbij doel ik bijvoorbeeld op het feit dat wij een paar weken geleden zijn terugverhuisd naar ons eigen huis. De plek waar liefde tot veel mooie herinneringen heeft geleid met onze familieleden, vrienden en burens, maar ook waar wij hebben durven dromen over en werken voor de goede dingen die ontbraken. Daarom is het extra bijzonder voor ons dat wij dit jaar kerst in ons eigen huis kunnen vieren. Ons thuis, dat de plek vertegenwoordigt waar wij ons veilig, gelukkig, gerespecteerd en geliefd voelen. Dat is Aruba voor ons allemaal!

Kerst is het moment van het jaar waarop wij ons veel mooie dingen herinneren, die wij hebben gedeeld met familieleden, vrienden rondom ons. Maar ook met hen die er niet meer zijn. Het is een reden om aan hen terug te denken met gevoelens van respect, liefde en empathie. De boodschap van Jezus die op de wereld is gekomen voor onze verlossing is een boodschap van transformatie van ons als mens, om tot betere eigenschappen te komen, die een zegening zijn voor de mensen om ons heen. Dit moet ons helpen de focus in ons leven te veranderen, niet langer alleen maar gericht te zijn op ons eigen belang, en onze gedachtegang te veranderen, zodat wij ons kunnen richten op de belangen van anderen in de gemeenschap waarin wij leven. Zonder te kijken naar politieke kleur, afkomst, geloofsovertuiging, geslacht of levensovertuiging.

Samen kunnen wij ook terugkijken op verschillende mooie momenten voor ons eiland in het algemeen. Het is waar dat in het buitenland namen zoals Xander Bogaerts en Sarah Quita Aruba hebben doen uitblinken op het gebied van sport, maar wat er dit keer in het bijzonder is opgevallen in Aruba zelf is de heldendaad van onze 5 nationale helden die van Venezuela naar Aruba zijn gezwommen. Ik doel op Davy, Stephan, Romar, Deaxo en de enige dame in het gezelschap, Gwendoline. Er wordt altijd gezegd dat zij die volharden zullen overwinnen. De mooie en emotionele heldendaad van de 5 atleten werd grotendeels geïnspireerd door de legendarische Roly Bisslik. De droom die hem heeft gemotiveerd (om 30 jaar geleden van Venezuela naar Aruba te zwemmen) was niet om roem of erkenning te behalen, maar om een zwembad te realiseren waar de zwemmers van Aruba kunnen trainen. Inderdaad het zwembad waar deze vijf atleten ook als jongere en zelfs als kind de zwemsport hebben beoefend.

De gedachte werd geboren om deze heldendaad te herhalen en om dit te doen voor een goed doel, namelijk om het Koningin Wilhelmina Fonds te steunen. 5 jongeren besloten zich te verenigen, om hun persoonlijke en professionele leven op te offeren en zich volledig te wijden aan het verwezenlijken van deze heldendaad en zij hebben ervoor gezorgd dat het land een werd bij de ondersteuning van het goede doel. Voor veel mensen, met name voor onze kinderen, jongeren en voor families die te maken hebben met kanker, was dit een heroïsche prestatie. Iets wat hoop geeft. Hoe het ook loopt in het leven, wij hebben elkaar toch nodig in het leven om elkaar aan te moedigen om moeilijkheden die zich op ons pad voordoen te dragen en uiteindelijk te overwinnen.

Maar dit jaar hebben wij helaas ook momenten van droefheid gekend. En wij moeten onze ogen hier niet voor sluiten. Wat wij doen, wordt bepaald door hoe we kijken naar wat wij om ons heen zien gebeuren. Het is triest om te zien dat het gebrek aan respect en bescherming van onze naasten heeft geleid tot twee dodelijke slachtoffers van huiselijk geweld. Het is moeilijk hen alleen voor te stellen, hoe het moet zijn geweest in hun laatste momenten, letterlijk vechtend voor hun leven.

Onlangs heb ik een bezoek gebracht aan een activiteit van de Fundacion pa Hende Muhe den Dificultad. Het team van deze stichting heeft zich enorm ingespannen voor degenen die zich tot hen hebben gewend voor steun. Om alle mooie en waardevolle dingen die zij in zichzelf hebben

weer te ontdekken, zonder gefocust te blijven op wat huiselijk geweld hen heeft afgenomen. Dit onderwerp heeft onze tafel bereikt. Wij praten erover, maar er is meer voor nodig. Denk bijvoorbeeld aan hoe wij binnen het onderwijs tijd kunnen besteden aan dit onderwerp, zodat wij onze kinderen zo vroeg mogelijk leren hoe hiermee om te gaan. Dat het niet oké is om te worden geconfronteerd met intimidatie of huiselijk geweld, omdat de negatieve gevolgen voor hen groot zijn.

Ook is deze tendens om naar de mens te kijken zonder respect en naastenliefde van invloed geweest op hoe wij kijken naar het verschijnsel van vluchtelingen op ons eiland. Dit heeft ertoe geleid dat immigranten zonder documenten werden gemanipuleerd en daarna publiekelijk werden vernederd. Het heeft er ook voor gezorgd dat anderen werden gefilmd en dat openlijk werd getoond hoe zij op onethische wijze werden vervolgd en ondervraagd. Het is begrijpelijk dat wij angst voelen voor de ongecontroleerde stroom van vluchtelingen, maar wij moeten oog blijven houden voor de persoon: de mens. Het is een mooie en noodzakelijke eigenschap om empathie te tonen, de vaardigheid of bereidheid om in andermans schoenen te gaan staan. Het betekent niet dat illegaliteit niet moet worden bestreden, maar dat wij de mens met respect en waardigheid moeten behandelen en tegelijkertijd moeten handelen naar de wet.

Daarom kunnen wij ons nu afvragen wat een gemeenschap is zonder een geweten? Waar iedereen alleen rekening houdt met zichzelf. Of wat kerst is zonder de geboorte van Jezus?

Het zou een lege viering zijn, zonder het voorbeeld van hij die zijn leven heeft gegeven voor anderen. Wij kunnen niet functioneren of ons als gemeenschap ontwikkelen, als er geen plaats of motivatie is om de individualisme aan de kant te zetten, om ons te focussen op hetgeen de meest kwetsbaren nodig hebben. Het is deze boodschap van opoffering en hoop die heeft geleid tot een mooie activiteit, als "Crossing for Hope". Dit heeft ervoor gezorgd dat wij een centrum voor palliatieve zorg hebben kunnen openen in de vorm van het hospice "Atardi". Dit heeft ervoor gezorgd dat een organisatie zoals Kiwanis Aruba of de Rotary wil werken voor de kinderen in onze gemeenschap. En zo zijn er nog meer!

Een kerst zonder de geboorte van Jezus is een feest zonder boodschap van vrede voor hen onder ons die wanhopig zijn door hun persoonlijke situatie. Zonder vrede propageren wij polarisatie, verdeeldheid of overheersing door hen die sterker zijn. Maar vrede brengt ons naar de plaats waar - hoewel er verschillen blijven bestaan - wij ons toch niet overgeven aan haat, wrok of gebrek aan liefde. Integendeel, wij zullen acceptatie, dienstbaarheid, naastenliefde en respect voor hen die anders zijn leren en laten zien.

Kerst herinnert ons eraan dat de dingen niet hoeven te blijven zoals ze zijn. Dit betekent dat wij moeten doorgaan met de inspanningen om degenen met een beperking en degenen die anders zijn mee te laten tellen in onze gemeenschap. Wij moeten de trampoline in beweging houden, zodat zij werk kunnen vinden. Wij moeten onze handen ineen blijven slaan om onze kinderen op te voeden. Wij moeten ervoor zorgen dat IEDEREEN, zonder iemand uit te sluiten, kan leven in een gelukkige omgeving op ons eiland en zich geaccepteerd voelt. Wij moeten bruggen blijven bouwen tussen hen met gehoorproblemen en zij die goed kunnen horen. Wij moeten de hand blijven uitreiken aan verslaafden, terwijl wij krachtig NEE zeggen tegen drugs, tegen alcoholverslaving en huiselijk geweld.

Dit is ook het goede moment voor mij om een woord van dank uit te spreken. Dank aan eenieder die een bijdrage levert voor ons land. Ook degenen die werk verrichten dat niet door iedereen wordt gezien. Ik doel hier op de verborgen pilaren in onze maatschappij. Ook een woord van dank aan al degenen die werk verrichten zonder daarvoor betaald te krijgen, zoals vrijwilligers, maar ook degenen die thuisblijven om voor hun kinderen te zorgen. Of de kinderen die zijn opgegroeid en besluiten om thuis voor hun ouders te zorgen. Uw steun is onbetaalbaar.

Laat mij eindigen door het volk van Aruba een zalig kerstfeest en een gezegend nieuwjaar te wensen.